

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3530/2021
10.03.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић, Бисерке Живановић, Драгане Миросављевић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Гавра Димитријевић, адвокат из ..., против туженог Јавног комуналног предузећа „Новосадска топлана“ Нови Сад, чији је пуномоћник Синиша Љубичић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1391/21 од 19.10.2021. године, у седници одржаној 10.03.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против преиначујућег дела пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1391/21 од 19.10.2021. године (став први изреке).

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против преосталог дела пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1391/21 од 19.10.2021. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против преосталог дела пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1391/21 од 19.10.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 1769/20 од 15.03.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да му исплати на име мање исплаћене основне зараде, појединачно одређене месечне износе, са законском затезном каматом од доспелости до исплате, ближе одређене овим ставом изреке. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове поступка у износу од 83.825,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев за исплату законске затезне камате на трошкове парничног поступка од дана пресуђења, па до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1391/21 од 19.10.2021. године, ставом првим изреке, жалба тужиоца је делимично усвојена и првостепена пресуда

преиначена, тако што је делимично усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу на име мање исплаћене зараде за период од јуна 2017. године, закључно са августом 2020. године, исплати појединачне месечно одређене износе са законском затезном каматом од доспелости до исплате, ближе одређене овим ставом изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова поступка у износу од 83.825,00 динара са затезном каматом од дана извршности пресуде до коначне исплате и одређено да свака странка сноси своје трошкове поступка. Ставом трећим изреке, у преосталом делу жалба тужиоца је одбијена, а првостепена пресуда у преосталом одбијајућем делу потврђена. Ставом четвртим изреке, одбијени су захтеви тужиоца и туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је благовремено изјавио тужилац, због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка, са предлогом да се о истој одлучује применом одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Претходном оценом дозвољености ревизије тужиоца изјављене против преиначујућег дела другостепене пресуде, Врховни касациони суд је нашао да тужилац, против тог дела другостепене пресуде, нема правни интерес за подношење ревизије, пошто је, тим делом побијане пресуде, његова жалба делимично усвојена и делимично усвојен тужбени захтев за исплату мање плаћене зараде.

Из тих разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 410. став 2. тачка 4, у вези члана 413. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20).

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 ... 18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају нису испуњени законом прописани услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца, јер није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе и ново тумачење права. Побијана пресуда је у складу са правним ставом израженим у одлукама Врховног касационог суда о императивној примени Закона о привременом уређивању основица за обрачун и исплату плата, односно зараде и других сталних примања код корисника јавних средстава ("Службени гласник РС", бр. 116/14, у примени од 01.11.2014. године) и о томе да се минимална цена рада, прописана законом, не може користити као основица на коју ће се применити коефицијент из уговора о раду у ситуацији када је зарада која је тужиоцу обрачунавана и исплаћивана у спорном периоду била виша од тадашње минималне зараде, имајући у виду да је

предмет тражене правне заштите накнада штете због обрачуна зараде тужиоцу у периоду важења горе наведеног Закона, па је одлучено као у ставу другом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом чл. 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 18/20), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 19.08.2020. године, а вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде је испод законског цензуса за изјављивање ревизије.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**